

De avonturen van “de Koolman Brothers” uit Didam

Zaterdagochtend 12 juli 2008, het ontbijt is net achter de kiezen en de familie Koolman, ook wel “de Koolman Brothers” genoemd, treft voorbereidingen om een mooie wandeling in de regio Sy te maken.

Latif for adventure

Latif, de middelste van het trio en 14 jaar jong, begint te vertellen: “Ik was 2 jaar geleden op zoek naar avontuur, ik wilde klimmen, lopen, struinen door grotten, kanoën en ook eens in ’n echte berghut overnachten. Toen is Arjan eens op internet gaan kijken naar de mogelijkheden. En zo zijn we bij de Tukhut in Sy terechtgekomen”. Latif vervolgt opgewekt: “De Tukhut is voor ons namelijk de dichtstbijzijnde berghut. We hoefden daarvoor dus niet helemaal naar Oostenrijk of Zwitserland te gaan. Ik was destijds meteen verkocht. Heb het toen prima naar mijn zin gehad. En dus hebben we besloten dit jaar nog ’n keer deze kant op te gaan”.

“En”, weet Latif te melden, “dit keer heb ik ook mijn beide broers maar eens meegenomen. Want zij wilden ook wel eens zien wat hier zoal te beleven is. En weet je wat: Als ik straks van school af ben, dan wil ik veel in de natuur onderweg zijn en bij het Korps Commando Troepen van het leger gaan werken. Dat lijkt me vet-kool-man”.

Mooij-Weer

Arjan Mooij, 47 jaar en “manager” van de Koolman brothers, is in het dagelijks leven actief in de bouw. Hij heeft een eigen bedrijfje dat is gespecialiseerd in systeem plafonds en wanden. En als afwisseling van het druk en fysiek zware werk in de bouw, zoekt hij elk jaar wel een paar keer de natuur op. Desgevraagd zegt hij: “Dit keer ben ik met onze drie pleegkinderen, mijn vrouw en ik noemen hen meestal onze “drie musketiers”, naar bekend en vertrouwd terrein gekomen. Ik had het hier 2 jaar geleden namelijk al prima naar m’n zin. Vandaar dit tweede Mooij-Weer bezoek”.

Leon does it

En dan mengt Leon zich in het gesprek, met z’n 11 jaar is hij de jongste spruit van dit musketiers-trio. Leon gaat na de vakantie naar groep 8 van het speciaal onderwijs en hij vindt rekenen het leukste vak op school. Gymnastiek vindt ie ook wel gezellig vooral als ie samen met Marvin, zijn beste vriend, kan voetballen. Leon hoeft overigens niet lang na te denken als ik hem op de bink af vraag wat ie later wil worden: “Bruggenbouwer, klinkt het heel resoluut, misschien wel bij het leger, dan kan Latif straks als commando over de door mij gebouwde brug lopen”.

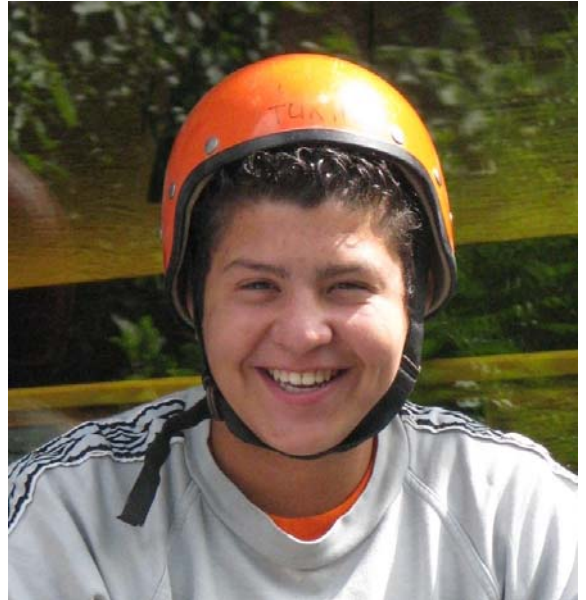

Voetbal, voetbal en nog eens voetbal

Errol, met zijn 16 jaar de oudste van de drie musketiers, heeft aandachtig naar de opmerkingen van zijn jongere broers geluisterd. Errol volgt momenteel nog een paar dagen per week de praktijkschool en is inmiddels ook werkzaam in een bedrijf als magazijn-medewerker. Hij vindt het een goede combinatie: dat leren en werken tegelijk. "Ja", zegt Errol, "zowel school als drukke baan houden mij een beetje van de straat". Gevraagd naar zijn hobbies, begint Errol helemaal te stralen en is het antwoord snel gegeven: "Voetbal, voetbal, nog eens voetbal en dan pas computeren, gamen, uitgaan en meiden".

En dan blijkt ook dat Leon en Latif echte voetbalfanaten zijn. "Weet je", zegt Leon, gevraagd naar wat ie vond van de uitschakeling van het Nederlandse team op het recente EK-voetbal: "Toen we d'r uit lagen, was ik voor Turkije en toen die door Duitsland uitgeschakeld waren, was ik voor Spanje". Latif vult aan: "Ik was er echt helemaal stil van, de eerste wedstrijden van het Nederlandse elftal gingen zo gaaf, dan is het balen als je opeens van Rusland verliest".

Latif mijmert verder: "Vandaag gaan we de speurtocht doen die bij de wandeling "een rondje Tukhut" hoort. En we gaan straks de Vignoble grot eens goed verkennen. Ik heb me laten vertellen dat daar een paar geheime zalen zijn waar bijna niemand komt. En heel belangrijk: Ik heb net van de patron van de Tukhut (Piet Verheul) een speciale helm gekregen zodat we onze hoofden niet kunnen stoten in die grot.

Samen een straatje om

"Weet je", wil Leon nog kwijt, "Ook al is het dit weekend hartstikke gezellig met elkaar, de enige die ik dit weekend toch wel een beetje mis is onze hond Kasper. Maar daar zorgt mijn mama gelukkig wel voor. Als ik thuis ben, laat ik Kasper altijd 's ochtends uit, da's mijn taak. Dan maken we samen een lekker ommetje door ons dorp. En 's avonds hebben we de afspraak dat mijn broer Latif nog een straatje om met Kasper gaat. Wist je trouwens dat onze Kasper een kruising is tussen een labrador en een Duitse staander en dat ie heel goed luistert?"

Tenslotte

Arjan over "zijn" musketiers: "Als ik het zo inschat, gaan we volgend jaar weer een paar dagen met z'n allen logeren in de Tukhut want het is hier fantastisch".